

4. okt. 1972

FAKTA

Dato:

4. okt. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 4 s. 30-36

på fjerde præstillings- - altså helt
direkte at det er et ~~kunst~~
kunst produkt.

Problemet er at jeg ikke ønsker
at fremstå hverken kunstner eller
ikke høj heder, og dog er klar over
at de ikke er i den boks.

Paris

4-10-72.

Er det ikke, når det
kommer til stykket helt kon-
-ventionelle betragtede der diri-
-ger min produktion selv om det
til synes liden ikke se sådan ud?
Er det ikke begreber som form-
form - komposition - staf - strukturer
der er af gørende for mine forskel-
-lige væk? Tager jeg ikke beslut
af hvilke stykker, hvilke farver,
hvilke indbyrdes relation?

Jeg bilder mig selv ind at si-
-danne overvejer ikke gør sig
gældende - og hentes over min be-
-skuer og kritiker bedømmes
produktene ud fra sådanne (konventio-
-nelle - materielle) kriterier, jeg ønsker
mig selv for at være meget mere
revolutionær - (og anderledes) end de
kan se. Det er sikkert en fed
illusion. Næsten enhver jeg useed-

- Vornejige materialer (og hver i section -
- lige er de egentlig i dag?) nok
bruges p. de mest almindelige
konventioner og man ser mine
moduler med almindelige ud ~~fyldte~~
(ger de egentlig?).
og virkelig heden er p. mest kon-
-ventionel.

Jeg arbejder p. en firkanter flade.
Jeg placerer forskellige elementer inden-
-for den firkant - p. den re-
~~kte~~ flade.

Disse elementer er enten malede
flader - eller skulptur be holdede
omrids eller det kan være
objekter i form af billeder - pappe-
- og blads illustrationer - pap skulptur-
-er balleger (og det bringer p. alle-
-rede Kunst Schweiters!).

Alle disse elementer har en
styrrelse - en form - en farve - en
skulptur med som p. ikke helt
tilfældigt placerer p. fladen, men
sefter i relation dels til den re-
dels til hinanden.

Jeg foresøger ganske vist at be-
-bruge disse elementer som det
de er - en balleger - illustrationer -
- pap skulptur - pap - p. arbejder
dem ikke - p. foresøger at se
bort fra at de har en form, en

farve, en støjhed - bevidst, men
ikke ubevidst! Intellektuelt kan
jå ret længe lide mig selv ind
at jå ikke siger hen sigt til disse
forhold, men i instinkter arbejder
en af hængig af intellektuel ugrig
van der farve - farve - o. l.
Efter himlen si jå blevet klar over
at instinkter spiller mig dette
puds og mine jersig med "R+B"
er et tegn på at jå ønsker
at undgå valget mellem farvel-
lige farve - valget og holder mig
lid til R og B. Heller ikke
kan jå undgå de konven-
tionelle valg - selv om jå ind-
ligner mig det. Men videre jå
hvor stor skal rektanglet som
indeholder de to Røde-bla
kvadrater være - hvilke farve ma-
teriale skal de med jers i - hvilke
plade materiale skal farven på-
føres - skal man kunne se
personel stregerne - eller skal de
elimineres - skal man understrege
støjhed - hver mængde/tyl
skal de to farve være i for-
hold til hinanden o. s. v.
Altså som man hell konventionelle
maleriske spørgsmål, med som måske
til alle liden har stillet sig.

Også når jeg har den hellige gjenstand
er vel forvaret og jeg lærer montage
af benale kunst postkort fra
Paris vander jeg på den nye måde.
Kortets farve - skyer - hvad sker
med billedets formstruktur (den
sammen med gøres af det figurative
motiv) når jeg ser den hellige
sammen med så dan og så dan og
i hke så dan?

Jeg er lige ved at tro at det
er fuldt hængt men lige oplyst hvilke
materiale eller form man vælger
at arbejde med - det ligger nok
så langt fra materialet - vil
det altid være de samme
forhold man arbejder med - og
siges.

Jeg var i dag til en præsentation
af en gammel fotografplade Challenge
Weiner her indspillet.
Den består af at han læser en
del af og f. eks følgende:

1. A C) C

Sharpened carried done again
perhaps - -

A C

()

Hvorfra er fløjt spiller de
angivne forster.

Det er ikke maleri - det er ikke

musik - det er ikke prosa -

det er et forsøg om at ud-

fejre en bestemt handling - i
dette tilfælde spille (på et eller
andet instrument) ~~en tone~~ for
fjere - altså en lyd.

Weimer har valgt netop disse
fjere AC) C - Am () A
o. s. v. som sit forslag - han
har i ord formuleret hvad
man skal gøre med disse
fjere. Han har altså valgt
mellom en række mulige
han har valgt at bestemt om-
-røde at bevæge sig inden for
han har bestemt at lide for-
-hold mellem dette område
forskellige elementer.

Ved at prøve at undersøge
kategorierne maleri - musik -
poesi har han ikke undersøgt
at undersøge - at skabe relationer
at proportioner - komponer -
o. s. v.

Dette viser, synes jeg, at det
man kalder kunsten ikke er
af hængig eller behøver af et
bestemt materiale - og at f. eks.
et traditionelt materiale som
f. eks. maleri ikke behøver
at være en hindring for kun-
-stens fortsatte vækst - at kunsten
må bestemt at vælge - undersøge -

udstille - som man fyldt - og bygge
et område - materielt eller immaterielt
at kunstneren er - så meget her
så lidt der - hvad skal være
der hvad skal ikke være der -
(Jeg underroder på ingen måde
at challenge Ureiners arbejde
set på andre supramentale er en
forudselse).

Man sår sig i dag blind på
en problematik som er faktisk
i det man tillægger materiale-
-ten en alt for stor betydning
i stedet for at spørge om hvad
man gør med denne materia-
-litet.

Det er ikke mere konventionelt
at arbejde med materialer end at
arbejde med teknologi eller et
miljø som helt andet materiale
Sprøjt - krogpen - blypen - o. s. v.
forudselse (hvis en sådan er min-
-lig) siger ikke, kun ikke, ligeså
i materialet nær alene i den
faktiske som er årsagen til at
man handler i det på gældende
materiale. Det er faktisk (spektakulært)
der er kunstner - ikke de for-
-skellige former den påtager sig.
Det er på grund lag af sådan-
-ne betragtninger og de tilkomme-
-de medfører at jo bliver

mere og mere overbevist om at
der findes et ganske bestemt
punkt og handle om vide som
kun kan betegnes ved navnet
KUNST.

Paris

5-10-72.

Jeg plejer at hævde at
i den klassiske kunst ligger kom-
-sten ikke i værkets motiv, i hvad
det forestiller. Jeg tror ikke det
er rigtigt - hvis kunsten er dit-
-stede så er den det i det hele
og ikke kun i en særlig detalje
om man kalder kunsten og som kan
adskilles fra værkets forhånds.

Paris.

6-10-72.

Det er forfærdelig svært
at akceptere sig selv. Jeg ville
jækk gerne være en anden ~~ten~~
Kunstner end den jeg er.
Jeg ville gerne være en Mondrian,
en Duchamp, en Malevic, en
Ad Reinhardt, o. s. v. Fordi jeg fore-
-stiller mig at det må have
været mere spændende og interres-
-sant at være dem, end at
være mig. De har selv silet